

Отже, авіап перевезення багажу досить детально регулюється законодавством України. Дотримання правил транспортування багажу має дуже велике практичне значення, так як сприяє не лише безпечному його перевезенню, а й вчасній доставці пасажиром, які використовують повітряний транспорт як з бізнес, так і туристичними цілями.

1. Повітряний кодекс України № 3393-VI від 19 травня 2011 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/3393-17>
2. Наказ Міністерства інфраструктури України «Про затвердження Правил повітряних перевезень пасажирів і багажу» № 735 від 30 листопада 2012 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z2219-12/print1443100114311832>

В.В.Бурбеза

(студент Навчально-наукового Юридичного інституту Навчально-наукового Юридичного інституту НАУ, науковий керівник-кандидат історичних наук, доцент Головка С.Г.)

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ СФЕРИ СІЛЬСЬКОГО ЗЕЛЕНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ: СТАН ТА ПРОБЛЕМИ

Зелений туризм в українському селі є доцільним, перспективним напрямком розвитку вітчизняної туристичної галузі. Наявність мальовничих ландшафтів, приємного клімату, унікальних природних заповідників, культурних та історичних пам'яток світового значення, цікавих народних звичаїв, національної кухні створюють сприятливі умови для його прибуткового розвитку. У статті 6 Закону України «Про туризм» передбачено, що розвиток екологічного (зеленого) та сільського туризму є пріоритетним напрямом державної політики у цій галузі [2].

Поняття «сільський зелений туризм» уперше в

законодавстві застосували в Законі України «Про особисте селянське господарство». Стаття 1 цього Закону визначає поняття «особистого селянського господарства», яким є господарська діяльність, що проводиться без створення юридичної особи фізичною особою індивідуально або особами, які перебувають у сімейних чи родинних відносинах і проживають спільно, для задоволення особистих потреб шляхом виробництва, переробки і споживання сільськогосподарської продукції, реалізації її надлишків та надання послуг з використанням майна особистого селянського господарства, у тому числі й у сфері сільського зеленого туризму [3].

Важливою проблемою розвитку сільського зеленого туризму в Україні є відсутність чітко сформульованої державної політики щодо сільського туризму й системи нормативно-правового забезпечення цього виду туристичної діяльності.

На жаль, в Україні нормативно-правова база розвитку сільського зеленого туризму, як і сама практична діяльність у цьому напрямку, остаточно не сформовані, що призводить до різного трактування даного виду діяльності різними органами виконавчої влади на місцевому рівні. Ця проблема не додає порозуміння між сільськими жителями та інститутами влади.

Першим спеціальним програмним документом у цій сфері є наказ Міністерства аграрної політики та продовольства України «Про затвердження Плану заходів Міністерства аграрної політики України щодо розвитку сільського зеленого туризму на період до 2015 року» за № 24 від 18 січня 2013 року. Варто зважати, що ми зараз уже проживаємо у 2016 році.

Варто зазначити, що найдоцільнішим варіантом нормативно-правового регулювання даної сфери сільської економіки стало б прийняття окремого закону з приблизною назвою «Про розвиток сільського зеленого туризму в Україні». Але поки що українська влада не приділяє зеленому туризму належної уваги.

Можемо вказати на той факт, що в системі національного законодавства щодо розвитку сільського зеленого туризму маємо лише загальні норми, котрі стосуються регламентації окремих аспектів здійснення такого туризму. А цього недостатньо для отримання прибутків та задоволення від даного виду діяльності.

Тому, будемо сподіватися, що політики не забаряться з прийняттям необхідного закону, у якому будуть визначені основні правові засади здійснення сільського зеленого туризму, правове становище суб'єктів, що мають надавати послуги у сфері сільського зеленого туризму, правові форми використання туристичних ресурсів для забезпечення такого туризму; встановлені імперативи щодо створення якісного і безпечного туристичного продукту; законодавчо закріплені можливі межі втручання органів державної влади та місцевого самоврядування у господарську діяльність з надання послуг у сфері сільського зеленого туризму; передбачені наукове, кадрове та фінансове стимулювання розвитку сільського зеленого туризму [1].

1. Зубко Ю. Державна підтримка та механізми сприяння розвитку екологічного (зеленого) туризму в Україні / Ю. Зубко // Туризм сільський, зелений. – 2008. – № 4. – С. 8-10.
2. Закон України «Про туризм» від 15.09.1995 № 324/95-ВР в редакції від 11.02.2015 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws>.
3. Закон України «Про особисте селянське господарство» від 15.05.2003 № 742-IV в редакції від 05.04.2015 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws>.

Д.А.Бідюк

(студентка Навчально-наукового

Юридичного інституту НАУ,

науковий керівник-асистент Навчально-наукового

Юридичного інституту НАУ,

Шапенко Л.О.)

ПРАВОВІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ КОСМІЧНОГО ТУРИЗМУ

Туризм у сучасному світі є багатоаспектним соціально-економічним і культурним феноменом, розвиток якого створює необхідні умови для підвищення рівня мобільності і зайнятості населення країни, сприяє стабільному економічному зростанню регіональних економік, раціональному використанню об'єктів